

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 5C/106/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5415202349
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Bebej
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2015:5415202349.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín samosudcom JUDr. Petrom Bebejom v právnej veci žalobkyne: D. K., J.. XX.XX.XXXX, G. K. X, proti žalovaným: 1/ N. K., J.. XX.XX.XXXX, N. Y. K. O. J. I., G. XXX/XX, G. I. Č. V., O. G., K. XX, 2/ D. N., J.. XX.XX.XXXX, N. Y. K. O. J. I., G. I. O. J. I., Q. XXX/XX, v konaní o zvýšenie výživného pre plnoleté dieťa, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovaným 1/ a 2/ sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobou podanou na tunajší súd 05.06.2015, po jej upresnení na výzvu súdu danou uznesením z 22.06.2015 č. k. 5C/106/2015-7 podaním doručeným súdu 03.07.2015 žalobkyňa žiadala, aby súd zvýšil výživné od každého zo žalovaných od januára 2015 zo sumy 27,34 eura na sumu 100,- eur (mesačne). Odôvodnila ju tým, že sa domáha uvedených peňazí od žalovaných na školské potreby, ubytovanie, cestovné a stravné, pretože jej to nevychádza.

Na pojednávaní 07.09.2015 žalobkyňa vo svojej výpovedi doplnila, že po skončení piatej triedy základnej školy išla na 8-ročné cirkevné gymnázium v Dolnom Kubíne, ktoré neukončila a odišla po ukončení kvarty. Potom musela ísť do deviatej triedy základnej školy, keďže bola na gymnáziu. Po jej skončení šla na Spojenú školu Scota Viatora, kde študovala manažment cestovného ruchu, kde riadne skončila prvý ročník, ale kde sa jej nepáčilo a tak prestúpila do Nižnej. Dôvodom neukončenia uvedených škôl, neboli ani tak jej študijné výsledky, ale išla si svojou cestou a nepočúvala náhradnú mamu. Pre problémy, ktoré mala, chodila asi rok k psychiatričke. Ako začala študovať v Nižnej, kde sa jej páči, už si vstúpila do svedomia. Ide o 3-ročné štúdium, ktoré ukončí výučným listom a potom si môže urobiť maturitu v 2-ročnom nadstavbovom štúdiu. So žalovanými ako jej biologickými rodičmi nie je v žiadnom kontakte. Žalovanú 2/ videla raz v živote, keď mala 14 rokov a v takom istom období raz videla aj otca. Stále býva u pestúnov. Zdravotne je v poriadku. Venuje sa fitness - tento mesiac začala chodiť do posilňovne v Nižnej, kde za prvý mesiac zaplatila 17,- eur. Počas školy býva na internáte, kde chodí v nedeľu a zo školy sa vracia v piatok. Za ubytovanie platí poplatok 13,28 eura mesačne a za stravu (raňajky, obedy a večere) 77,68 eura mesačne. Vo vzťahu k žalovanej 2/ stále prebieha trestné stíhanie, pretože jej neplatí to výživné, ktoré má. Zatiaľ si ešte nepožiadala v škole o sociálne štipendium, ale mieni tak urobiť. Na pojednávaní 09.11.2015 žalobkyňa uviedla, že ani nevedela, že sú jej naďalej vyplácané rodinné prídavky, ktoré poberá jej náhradná matka. Ohľadne opakovaného príspevku dieťaťu zverenému do náhradnej starostlivosti sa vyjadriť nevedela. Všetko, čo potrebuje, jej financuje jej náhradná mama. Pokiaľ ide o náhradné výživné alebo o výživné od jej rodičov, tak toto si preberá priamo ona. Bola sa na škole informovať ohľadne štipendia, kde nepovedala, o aké konkrétne štipendium žiada a tam jej povedali, že o to môže požiadať až v druhom polroku a že to bude závisieť od jej prospechu. Teraz už

má dobrý prospech, bude aj vyznamenaná. Na konci školského roka 2014/2015 mala na vysvedčení dvojky a trojky. Poprela tvrdenia, ktoré uviedla žalovaná v jej písomnom vyjadrení. Od žalovanej si žiadne peniaze nezobrala, hoci jej táto nejaké núkala, keď videla, ako tam žije. Bývala v bytovke, kde neboli vchodové dvere, niekde chýbali aj okná, v ktorej bývali prevažne cigáni, hoci byt, v ktorom bývala žalovaná 2/, nebol až v takomto stave a mal napríklad plastové okná. Keď bola v kontakte s nevlastnou sestrou D. a chodievala na brigády, tak jej matka ju žiadala cez facebook - profil jej dcéry D., aby jej požičala peniaze, že nemá na elektriku. Odvtedy čo jej to napísala, už nie je so žalovanou 2/ a ani s jej dcérou D. v kontakte. Okrem malej D. a jej má jej matka ešte dvoch od nej starších synov, ktorí sú tiež jej nevlastní bratia. Každé z detí má iného otca.

Žalovaný 1/ vo svojom písomnom vyjadrení doručenom súdu 23.10.2015 žiadal žalobe nevyhovieť s tým, že nie je v jeho silách platiť vyššie, než doposiaľ určené výživné. Je po ťažkej autonehode, následkom ktorej bol uznaný v 3. stupni invalidity, čo dokladoval posudkom o invalidite vystaveným OSSZ Mladá Boleslav. Momentálne sa podrobuje rôznym vyšetreniam a čaká nástup do rehabilitačného strediska Luže - Košumberk. Všade potrebuje doprovod svojej manželky S. K. G.. K svojim mesačným príjmom uviedol, že poberá invalidný dôchodok 3. stupňa zo Sociálnej poisťovne Slovenskej republiky v sume 197,60 eura a zo Sociálnej poisťovne Českej republiky v sume 1.764,- Kč, z OSS Českej republiky príspevok na starostlivosť o osobu blízku v sume 800,- Kč a príspevok za mobilitu v sume 400,- Kč mesačne. Po zarátaní všetkých príspevkov jeho mesačný príjem nedosahuje ani životné minimum. Zo svojho mesačného príjmu vynakladá na lieky a liečenie mesačne 4.000,- Kč.

Žalovaná 2/ vo svojom písomnom vyjadrení doručenom súdu 07.09.2015 uviedla, že jej mesačné príjmy pozostávajú z príspevku ÚPSVaR a jej mesačné náklady sú 141,- eur nájom, elektrika 35,- eur, dcérine obedy a náklady spojené so školou 30,- eur. Momentálne ešte posielala žalobkyňu 15,- eur mesačne. Nemôže si dovoliť viac, ale nebráni sa plateniu, keď sa jej zdravotný stav zlepšil je ochotná žalobkyňu poslať aj viac. Pri návštevách, ktoré absolvovala u nej, videla, v akých podmienkach žije a s akým rozpočtom musí vychádzať. V ďalšom podaní doručenom súdu 09.11.2015 doplnila, že keď mala žalobkyňa 17 rokov, tá ju vyhľadala v mieste jej bydliska a viackrát bola u nej na návšteve aj so svojim priateľom autom. Zakaždým sa príjemne porozprávali, pri každej návšteve jej dala 10,- až 15,- eur. Dokonca zobrala svoju mladšiu sestru na návštevu k svojmu priateľovi do Dolného Kubína, odkiaľ išli na druhý deň do Bratislavy na Deň otvorených dverí TV Markíza. Ani pri jednom stretnutí nebol náznak toho, že by sa k sebe správali negatívne. Vzhľadom k tomu, že je dlhodobo poberateľkou dávok v hmotnej núdzi v sume 247,- eura, z čoho má náklady na maloletú D. K., žiačku 7. ročníka 35,- eur, náklady na nájom 140,- eur a na energie 35,- eur. Doteraz platí žalobkyňu 15,- eur poštovou poukázkou.

Súd konal a na pojednávaní 09.11.2015 rozhodol s poukazom na ust. § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti žalovaných 1/ a 2/, ktorí svoju neúčasť ospravedlnili.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že naposledy bolo o výške výživného na žalobkyňu zo strany žalovaného 1/ rozhodované rozsudkom tunajšieho súdu z 25.06.2009 č. k. 8P/22/2009-17, právoplatným 24.07.2009, ktorým došlo k zmene predchádzajúceho rozhodnutia ohľadne výšky výživného na žalobkyňu zo strany jej otca, a to k zvýšeniu výživného na sumu 30 % mesačne zo sumy životného minima na nezaopatrované dieťa podľa § 2 zákona NR SR č. 601/2003 Z. z. počnúc dňom 01.07.2008. V tom čase bol žalovaný 1/ vo výkone trestu odňatia slobody a jeho priemerný mesačný príjem predstavoval 137,- eur mesačne. O výške výživného na žalobkyňu zo strany jej druhého rodiča - žalovanej 2/ bolo naposledy rozhodované rozsudkom tunajšieho súdu z 23.05.2006 č. k. 8P/37/2006-40, právoplatným 16.06.2006, ktorým došlo k zmene - zvýšeniu výživného počnúc od 01.04.2006 taktiež na sumu vo výške 30 % mesačne zo sumy životného minima na nezaopatrované neplnoleté dieťa podľa § 2 zákona č. 601/2003 Z. z. V tom čase žalovaná 2/ bola evidovaná od 28.02.2006 ako uchádzač o zamestnanie, poberala dávky v hmotnej núdzi vo výške 1.900,- Sk mesačne do marca 2006, kedy boli zvýšené na sumu 3.600,- Sk mesačne a rodinné prídavky na dcéru D. vo výške 540,- Sk mesačne. V tom čase mala žalovaná 2/ okrem žalobkyne ďalšie tri vyživovacie povinnosti k dvom synom I. K., nar. XX.XX.XXXX a V. N., nar. XX.XX.XXXX, ktorí boli umiestnení v detskom domove a k dcére D. K., nar. XX.XX.XXXX, ktorá bola v jej osobnej starostlivosti.

Podľa § 62 ods. 1 zákona NR SR č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoR“) plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 ZoR obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 ZoR každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods. 4 ZoR pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 ZoR výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 65 ods. 3 ZoR výživné plnoletých detí upraví súd len na návrh.

Podľa § 75 ods. 1 ZoR pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 76 ods. 1 ZoR výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Podľa § 77 ods. 1 ZoR právo na výživné sa nepremičuje. Možno ho však priznať odo dňa začatia súdneho konania. Výživné na maloleté dieťa možno priznať najdlhšie za dobu troch rokov spätne od začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 78 ods. 1, 2, 3 ZoR dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Ak dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

V súčasnosti naďalej trvá vyživovacia povinnosť oboch žalovaných k žalobkyni, ktorá sa stále pripravuje svojim štúdiom na budúce povolanie. Aktuálne v školskom roku 2015/2016 je žiačkou II. TS triedy na Spojenej škole Nižná. Okrem doposiaľ určeného výživného, ktorú v súčasnosti riadne platí v stanovenej výške len žalovaný 1/ a žalovaná 2/ ho za niektoré mesiace platí vo výške 15,- eur mesačne a za zvyšné mesiace ho neplatí vôbec, príjem žalobkyne pozostáva z náhradného výživného zo strany žalovanej 2/ od 01.01.2015, vyplateného za mesiace január, február, jún, september a október po 27,13 eura mesačne a za zvyšné mesiace (marec až máj, júl a august), po 12,13 eura mesačne, ďalej z prídavku na dieťa vo výške 23,52 eura mesačne a opakovaného príspevku dieťaťu zverenému do náhradnej starostlivosti od 01.01.2015 vo výške 83,87 eura mesačne.

Žalovaný 1/ je poberateľom invalidného dôchodku vo výške 197,60 eura mesačne (od Sociálnej poisťovne Bratislava) a 1.764,- Kč mesačne (od Sociálnej poisťovne ČR). Podľa jeho písomného vyjadrenia je poberaný v súvislosti s jeho zdravotným stavom príspevok na starostlivosť o blízku osobu vo výške 800,- Kč mesačne a príspevok na mobilitu vo výške 400,- Kč mesačne. Podľa posudku o invalidite z 28.08.2014 vypracovaného OSSZ Mladá Boleslav, u žalovaného 1/ ide o dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav a je invalidným s dátumom vzniku invalidity 20.06.2014 a bol u neho konštatovaný pokles pracovnej schopnosti najmenej o 70 %.

Žalovaná 2/ poberá od októbra 2005 dávky v hmotnej núdzi, ktorých výška v tomto roku bola 153,60 eura mesačne (v období január až apríl a júl) a 64,40 eura mesačne (mesiace máj a jún) ďalej poberá od augusta 2002 prídavok na dieťa, ktorého terajšia výška predstavuje 23,52 eura mesačne a náhradné výživné vo výške 70,- eur mesačne. Jej mesačné náklady na bývanie pozostávajú z nájomného a s

ním spojených zálohových úhrad vo výške 141,- eur a 35,50,- eur električka. Žalovaná je od 20.07.2015 práceneschopná s naposledy stanovenou kontrolou 12.11.2015. Okrem žalobkyne má žalovaná 2/ vyživovaciu povinnosť k dcére D..

S poukazom na uvedené súd žalobu v celom rozsahu zamietol, nakoľko zistené pomery u každého zo žalovaných, ani jednému z nich neumožňujú podieľať sa na výžive žalobkyne vo väčšom rozsahu ako v doposiaľ určenej výške minimálneho výživného. Žalovaná 2/ je sociálne odkázanou osobou riešenou dávkami v hmotnej núdzi, ktorá si riadne neplní svoju vyživovaciu povinnosť ani v doposiaľ určenej výške. Zdravotný stav žalovaného 1/, ktorý je invalidnou osobou odkázanou v určitých činnostiach aj na pomoc iných osôb, je tak nepriaznivý, že tento mu prakticky neumožňuje vykonávať akúkoľvek zárobkovú činnosť, teda jeho príjmové možnosti sú týmto jeho stavom limitované. Navyše žalovaný 1/ má v súvislosti s jeho nepriaznivým zdravotným stavom zvýšené životné náklady čiastočne kompenzované poberanými príspevkami, okrem ktorých jeho príjem predstavujú už len poberané invalidné dôchodky.

Žalovaným ako vo veci plne úspešným účastníkom súd s poukazom na § 142 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov konania nepriznal, pretože žalovaní 1/ a 2/ si žiadne trovy neuplatnili a z obsahu spisu ani nevyplýva, že by žalovaným v súvislosti s týmto konaním vznikli nejaké náklady.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 204 ods. 1 O.s.p.), písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 42 ods. 3 O.s.p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, jeho datovania a podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).